

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Ob aliena peccata time cave, corrige. Symbola. Ob lapsum Luciseri. Aliorum. Ex Patribus, & aliis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

dolor innumerabiles lacrymas sanguineas elicere debet ab oculis glorioforum amantium Deum. Id. ib. c. 24.

O quantâ compassione dignus est nunc ferè totus Mundus, consideratâ in quolibet statu paupertate divinæ cognitionis, dilectionis, & timoris. Quis non debet præ compassione cum Apostolo infirmari? 2. Cor. 11. 29. Bernardinus tom. 2. f. 4. in Dom. Quinquag.

§. II.

Ob aliena peccata time, cave, corrige.

Symbola.

Visitans speciem tuam non peccabis. Job. 5. 24. Rich. à S. Viç. in c. 4. Cant: Species nostra est proximus noster; in quo inspicimus, quid nos sumus. Speculum infirmitatis propriæ, sit infirmitas aliena, Hugo Card. in c. 1. Gen. 24.

Letabitur iustus, cum viderit vindictam; manus suas lavabit in sanguine peccatoris. Pl. 57. 11. Quomodo iustus gaudet ex intuitu peccatorum impiorum? S. Chrysost. ap. ad Philemonem: non gratulando insultans; absit! sed metuens, ne patiatur eadem; emendare intima sua, vitamque omnem corrigere, studet. Did. Niss. Phœn. Græc. l. 3. c. 2.

Ullula abies, quia cecidit cedrus. Zach. 11. 2. Fortibus cadentibus imbecilliora erudiantur. Id. Pelus. l. 1. ep. 73.

Cecidit secus viam, & conculcatum est. Luc. 8. 5. Damnosâ illâ negligentia cauti facili auditores verbi divini, in corde bono, & optimo audientes verbum retinent. v. 15. Aliorum lapsus sint tuæ columnæ. Gratiolo sit pro libro Aman, avaro epulo, præfidenti David, sapienti Salomon, forti Samson &c. Did. Niss. Pol. Cœl. p. 1. c. 7.

Ob lapsum Luciferi.

Ipsè est principium viarum Dei. Job 40. 14. Cur? aut quomodo, dicitur initium Viarum Dei? aberrationum potius à Deo principium dici meretur. Respondet S. Gregor. l. 4. c. 1. in 1. Reg. 8. de illa Angelorum curia legimus, quia de apostata primo Angelo scribitur: *ipsè est principium viarum Dei.* Sed quia ante omnia conditus est; per superbiam cecidit: & in ejus ruina Sancti didicerunt, quâ virtute stare potuissent. Magnæ enim misericordiæ est, cum vindictam Deus irrogat: quia, dum reprobos punit, Sanctos erudit; ut, unde illi deficiunt, isti in suis profectibus adjuventur. apud Did. Niss. antè citatum.

Videbam Sathanam sicut fulgur de cælo cadentem. Luc. 10. 18. Quid Sathanæ casum refert, cum Apostoli Sathanæ expulsionem commemorant? S. Gregor. mor. l. 23. c. 4. nè de hac miraculorum singularitate gauderent; illico eis respondebat Dominus dices: *videbam Sathanam &c.* Ipse quippe singulariter elatus dixerat: *supra astra Dei exaltabo solium meum.* &c. l. 14. 13. Et mirè Dominus, ut in Discipulorum cordibus elationem premeret, mox iudicium ruinæ retulit, quod ipse

magister elationis accepit: ut in auctore superbiam discerent; quid de elationis vitio formidarent. Naxera in Jos. 11. §. 6.

Si altissima illa sublimitas cecidit, quis cadere non possit? si in cælo ruinæ; quantò magis in terra. S. Hieron. l. 2. adv. Jovin.

Si sic actum est cum Angelo, quid de me fiet terrâ, & cinere? ille in cælo intumuit; ego in sterquilinio. Quis non tolerabiliorem in divite superbiam, quàm in paupere, ducat? Væ mihi! si tam durè in potente illo animadversum est, pro eo quod elevatum est cor illius. S. Bernardus f. 54. in Cant.

Ille plangit utiliter, qui spiritu humili persequatur, & perpendit; quid sibi faciendum sit; cum summus ille Angelus, tam sapiens, terribiliter projectus est. S. Rupertus. l. 2. c. 3. de viç. v. 3.

Ob lapsum aliorum.

Multus fuit olim Deus in Josue animando, cum eum Moyse loco substituit: nam unò, eodemque c. 1. 9. ter inculcavit: *confortare, & esto robustus.* v. 6. & quidem ultimò locò v. 9. validius: *ecce præcipio tibi, confortare, & esto robustus: noli metuere, & noli timere.* Arguit tam vehemens adhortatio; fuisse Josue ingenti metu perculsum. Sed unde? Lyranus: viderat Josue, quòd Moyse sanctissimus peccaverat in aquis contradictionis. Deut. 34. 4; propter quod privatus fuerat ingressu terræ promissionis: & ideo meritò timebat; nè sibi aliquid simile accideret. Mendoza in 1. Reg. 3. 11. Sect. 3.

Peccavi Domino. 2. Reg. 12. 13. Magna hujus tam magnæ turris ruina! magnum spectaculum! in quo quisque nostrum videat; quia nunquam, dum vivit, de statû sui firmitate securus esse debet. S. Rupertus l. 2. c. 33. in 2. Reg. 11.

Cadent à latere tuo mille. Pl. 90. 7. S. Chrysost. hic: quid est, *cadent &c.* hoc Propheta Christo dicit. Multoties videm⁹ Eremitas, vel bonos Christianos, jam sic perfectos esse; ut pro sancta vita sua, quâ perseveraverunt in solitudine, & in sancta Religione, lateri Christi sint applicati: sed sub elatione aliqua decepti, vel illusionem diaboli perturbati, faciunt lapsum, & quasi à latere Christi cadunt. Ergo isti, qui jam propè sunt, ut perveniant ad Christum, subito in exitu vitæ suæ transeunt ad aliqua nefaria, & impudica; & cadunt à latere ejus mille. Arcones in 11. 2. 2. Disc. 3.

Nè glorieris in crastinum. Prov. 27. 1. Hodie gratus es Numini? nè glorieris inaniter; qui crastinâ die potes à dextera Dei turbatus ipsum Dominum, avaritiæ, aut libidinis, villi pretiò tradere. Orig. hom. 11. in Matth. adhuc Judas forsitan dignus erat cum cæteris seorsim accipi, & audire, quæ passurus erat Magister adhuc nesciebat Judas, quid esset facturus: sed nec aliquis nostrum scit: nam & omnibus dictum est: *nè glorieris in crastinum;* nec enim scis, quid superventura pariat dies. Escob. r. 5. Proph. Chr. l. 5. Sect. 1. Obf. 1.

Error Petri doctrina iustorum est; & titubatio Petri omnium petra est. Ambros. l. 10. in Luc. 22. de negatione Petri. Incli.

Inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Joan. 8. 6. Cum peccantem conspiciamus alium, mox inclinemur deorsum: id est, quam dejecti ex nostrae conditionis fragilitate sumus; si nos non divina pietas sustentet, humiliter inspiciamus. V. Beda hic.

Quae vocatur spiritualiter Sodoma, & Aegyptus. Apoc. 11. 8. Nemo de sua virtute praesumat; sed timeat, ne cadat: cum sanctissima quondam civitas in tot lapsa sit scelera, ut Sodoma vocetur. Sylveira hic.

Ex Patribus, & aliis.

Sit casus majorum tremor minorum. S. August. in Ps. 50.

Ad hoc peccata illorum hominum (magnum virorum) scripta sunt; ut Apostolica illa sententia ubique tremenda sit, quae ait: *itaque qui existimat se stare, videat ne cadat.* I. Cor. 10. 12. Nulla enim ferè pagina est sanctorum librorum, in qua non sonet, quod *Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam.* S. August. de doctr. Chr. 1. 3. c. 23.

Nimium præceps est, qui transire contendit, ubi conspexerit alium cecidisse. Vehementer infrenis est, cui non incutitur timor aliò pereunte. S. August. lib. de singularit. Cl. ricor.

Unusquisque, tremit, cum alterum videt exisse: tanquam ex illius exitu dicatur illi: *quapropter qui se putat stare, videat, ne cadat.* Id. in illud Ps. 106. *seduxit eos in invio. &c.*

Aliorum ruinae exempla iustorum sunt; dum omnes infirmo, & imbecillò statu, fluctuantique vestigio, in isto saeculo commoramur; & nunquam est nostra certa, securaque, victoria. S. Hieron. in Ezech. 26.

Quid in alterius ruina exultas? nunquid, si ego cecidero, tu stabis? Licet ruina mea sit, ruina fratris; timor tuus esse debet, non exultatio. Id. in Ps. 99.

Ne insultis cadentibus: & alienam ruinam vestram adificationem putetis. Id. in 2. Michea.

Monstrat insuper divina scriptura, & iustos saepe lapsos; & peccatores magnam agentes poenitentiam: quò utrinque sufficiens nobis esset remedium; & neque, qui stetit, praesidentior sit, videns & iustos cecidisse: neque qui in peccatis est, desperet; visis tor, qui resistuerunt, & ad summum virtutis apicem pervenire potuerunt. S. Chrys. hom. 21. in Gen.

Heu! quanti post gloriosos agones, de ipso principe Mundi legitime triumphatos, fugienti terga dederunt, & victores jam victo se sponte curarunt. S. Bernardus f. 11. in Coena Dom.

Dum cadunt, qui nobiscum stare videbantur; nos qui adhuc stare videmur, similem nobis casum evenire posse humiliter consideremus. S. Rupertus l. 7. in c. 6. Joan.

Compendiosum est felicitatis genus, alterius periculo discere, quid debeas vitare. S. Zeno Veron. f. 6. de Isaia.

O quanti derelicti sunt, & perierunt; qui innocentiores me fuerunt! Thom. Kemp. fol. an. c. 16.

TITULUS XVII. PECUNIA.

§. I.

Symbola. Vocabula varia.

Luminare majus - & luminare minus. Gen. 1. 16. Argentum, & aurum, sunt duo magna Mundi luminaria. Argentum luminare minus; majus aurum. Solem, & Lunam, adorabant Aegyptii, Persae, & Graeci; argentum, & aurum, nemo non. Drexelius Ros. select. virt. p. 2. c. 9. §. 2.

Centum agnis. Gen. 33. 19. Pro agnis Hebr. est *Kescita*, quod RR. nummos vertunt. Possunt enim cum Pineda per agnos, vel oves centum, accipi centum nummi; qui dicantur agni, vel oves: quòd ovis effigiem insculptam haberent. Cornelius hic.

In gladio, & arcu meo &c. Gen. 48. 22. Dices: hunc agrum emit Jacob c. 33. 19. & Jos. ult. 32. Quomodo ergo dicitur hic, quòd eum acquisierit gladiò? S. Hieron. in gladio, & arcu, id est, in fortitudine, puta pecuniae, quam multò labore, & sudore, acquisivi. Hebr. *Kescat* ambiguum est, significatque nummum, sicut latinis sagittarius. Hinc dictum Agesilai: se ex Asia pulsum triginta 1000. sagittariorum; cum Persarum Rex eà nummorum

Polyanth. Sacra, Tom. II.

summà, corruptis per Timocratem Atheniensibus, effecisset, ut è provincia discederet. Cornelius hic.

In manu forti eduxit te Dominus de Aegypto. Ex. 13. 9. *Et armati ascenderunt filii Israel de terra Aegypti* ib. v. 18. quòd explicatu difficile est; cum eos consisteret ab Aegyptiis, ne contra illos insurgerent, antea esse exarmatos. Non aliò recurrendum censet Hieronymus, quam ad ea Ps. 104. 37. verba: *eduxit eos cum argento, & auro.* Horat. l. 3. od. 16. aurum per medios ire satellites, & perumpere amat saxa, potentius igne fulmineo. Doultreman de am. l. 2. Amor par. c. 1. Sect. 1.

Ad basit caput ejus quercui. 1. Reg. 18. 9. Crinis Absolon, quò suspenditur, radix omnium malorum avaritia est: ubi haec radice verit omnium malorum caesaries abundabit. Drogo Ost. de Sacr. Pass. Dom.

Sicut protegit sapientia, sic protegit pecunia. Ecclae 7. 13. Hebr. *sicut in umbra sapientiae, sic in umbra pecuniae*, scilicet confidit, & conquiescit, & securè obdormit homo. Cornelius hic.

Pecunia obediunt omnia. Ecclae 10. 19. Id est, propter pecuniam fiunt omnia. Magna

Hhh 2

Abbae